

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. М., общ. М., обл. В., 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – М., I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е.Г.Й.

като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20231450200159 по описа за 2023 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ЕБЗ-11-2020/25.01.2023 г. на М.П.Й. – Главен Директор на Главна Дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор гр.С., с което на нарушителя „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД, със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б., представлявано от И. С. Т. и Д.С. Т.а, с начин на представляване поотделно, е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ – **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на **1000 /ХИЛЯДА/ ЛЕВА** за нарушение на чл.11 ал.1 от Наредба за съществените изисквания и оценяване на съответствието на играчки, като незаконосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.1, вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН.

ОСЪЖДА на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.144 от АПК, вр. с чл.18 ал.2, вр. с чл.7 ал.2 т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения **ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА МЕТРОЛОГИЧЕН И ТЕХНИЧЕСКИ НАДЗОР** гр.С. **ДА ЗАПЛАТИ** на „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД, със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б., представлявано от И. С. Т., направените по делото разноски за

адвокат, в размер на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

„В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД, със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б., представлявано от И. С. Т., е обжалвал в срок Наказателно постановление № ЕБЗ-11-2020/25.01.2023 г. на М.П.Й. – Главен Директор на Главна Дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор гр.С..

Жалбоподателят редовно призован, не се явява, а се представлява от адв. В. Н. от АК гр.Л. Последният взема становище да бъде отменено атакуваното Наказателно постановление като незаконосъобразно. Акцентираще се, че е налице съществено нарушение, а именно неспазване на срока по чл.34 ал.3 от ЗАНН, като няма основание за спиране на производството. Акта не е съставен в присъствието на нарушителя. Липсва пълно и ясно описание на нарушението, както и липсват доказателства, че описаните стоки попадат в обхвата на цитираната Наредба. Визира се, че в акта не е записано какъв точно надпис липсва словесно, което е важна съставна част от елемента на нарушението. Също така не са отразени бройките на артикулите, с оглед преценката дали се касае за маловажен случай. Изложени са подробни доводи, които ще бъдат обект на коментар в по-долните абзаци. Претендират се направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът редовно призован, представител не е изпратил, но е ангажирал становище по делото под вх.№ 2326/12.06.2023 г. Акцентува се, че акта отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН, като нарушителя е бил уведомен за констатираните нарушения при извършената проверка от служителя в търговския обект и нарушителя е бил уведомен лично, тъй като е получил покана за съставяне и връчване на акта. Вследствие на укриване на

нарушителя административнонаказващия орган се е позовал на законовото си право и на основание чл.43 ал.6 от ЗАНН е спрял преписката до откриване на нарушителя. Акцентува се, че всички законово-регламентирани действия в административнонаказателното производство са съобразени, съгласно чл.11 от ЗАНН, във връзка с чл.80 ал.1 т.5 и чл.81 ал.3 от НК. Визира се, че нарушенията са категорично установени на 07.07.2020 г. и са описани в съставения по време на проверката документ. Случаят не е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН и безспорно не са допуснати нарушения на процесуалните правила при съставяне на акта и при последващото издаване на атакуваното Наказателно постановление. Също са развити подробни доводи, които ще бъдат обект на коментар в по-долните абзаци. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в законоустановения минимум. Взема се становище, че в случай, че ответната страна се представлява от адвокат и съда отсъди в тяхна полза, следва адвокатското възнаграждение да бъде съобразено с разпоредбите на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Настоящият съдия-докладчик намира, че жалбата е допустима, като по този въпрос се е произнесъл с протоколно определение от 03.07.2023 г. За прецизност следва да се преповторят доводите в тази насока.

Видно от приложената в оригинал административнонаказателна преписка атакуваното Наказателно постановление е изпратено до Управителя на „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б. за връчване, видно от писмо под вх.№ 81-03-23/25.01.2023 г. От приложеното Известие за доставяне се установява, че пратката е непотърсена и видно от движението на Товарителницата е върната на изпращача. След това е налице втори опит за връчване на атакуваното НП и в тази насока е приложена Товарителница № 9003377546 с вписана причина за недоставяне „отказ“. Видно от резултата от Проследяване и това Известие за доставяне е върнато на изпращача на 01.03.2023 г. и е получено от него на 02.03.2023 г. На основание чл.58 ал.2 от ЗАНН административнонаказващия орган е приел, че

НП следва да се счита за връчено на 08.03.2023 г. и съответно е влязло в законна сила на 23.03.2023 г. Настоящият съдебен състав намира, че атакуваното НП не е влязло в сила на 23.03.2023 г. и жалбата, която е депозирана пред ответника на 29.05.2023 г., респективно изпратена на 26.05.2023 г. е подадена в срок, тъй като на 23.05.2023 г. на жалбоподателя е била връчена Покана за доброволно изпълнение по Изп.дело № 355/2023 г. на ЧСИ Т.К., ведно с копие от процесното Наказателно постановление, което е било основание за завеждане на Изпълнителното дело. Именно на посочената дата жалбоподателя е узнал за издаденото и атакувано впоследствие от него НП. Тук е мястото да се отбележат няколко принципни въпроса, относно разпоредбата на чл.58 ал.2 от ЗАНН. Наказателно постановление № ЕБЗ-11-2020/25.01.2023 г., издадено от Главния Директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ при ДАМТН е изпратено за връчване на „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б., на адреса на управление по пощата, с писмо с известие за обратна разписка за доставяне, което е върнато с отбелязване, че пратката е непотърсена. Разпоредбата на чл.58, ал.2 от ЗАНН урежда правна фикция, доколкото приравнява правните последици на личното връчване на санкционния акт с тези на неговото невръчване. Този извод недвусмислено следва от употребената от законодателя формулировка, типична за фикциите, според която наказателното постановление, при посочените в нормата предпоставки, „се счита връчено“ от деня на отбелязването. Както константно се приема в практиката на ВАС, фикционната норма е изключителна и представлява отклонение от общата уредба на съответната материя, поради което нейното тълкуване е само ограничително. Следователно, за да е осъществен фактическият състав на чл.58, ал.2 от ЗАНН, е необходимо да са налице точно посочените в нормата предпоставки – нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият адрес да е неизвестен. Освен това, доколкото в чл.58 от ЗАНН не са регламентирани конкретни правила за връчването на НП, то се извършва по реда на чл.180 от НПК с оглед изричното препращане в чл.84 от ЗАНН към правилата за призоваване и връчване на призовки и съобщения по този кодекс (вж. решение № 534 от 14.01.2019 г. на ВАС по Адм. дело № 8569/2018 г., VI о.). В НПК липсва правило, подобно на това по чл.50, ал.1 от ГПК, което да указва, че връчването на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър (т.е. в търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ) непременно

трябва да става на последния посочен в регистъра адрес. Разпоредбата на чл.180, ал.5 от НПК, приложима на основание чл.84 от ЗАНН, указва, че на юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книжата. Вярно е, че обикновено това длъжностно лице може да бъде намерено на адреса за управление, посочен в съответния регистър. Това положение обаче, както беше посочено, не е изведено в законова норма на НПК. Това законодателно разрешение позволява много по-голяма гъвкавост при връчването по последния кодекс, тъй като той не обвързва мястото на връчване само с регистрирания адрес на управление на юридическото лице. И това не е случайно, доколкото по наказателните дела гарантирането на правото на защита на подсъдимия е императив, а то би било сериозно компрометирано, ако се прилагаха ограничения, подобни на тези по чл.50, ал.1 от ГПК. От своя страна разпоредбата на чл.58, ал.2 от ЗАНН изисква нарушителят да не е бил намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен. Както се каза, посоченият адрес ще е адресът на управление, вписан в търговския регистър, само ако лицето не е посочило друг адрес за призоваване по преписката или след щателно издирване такъв не е бил установен. Това следва от съвместното тълкуване на чл.43, ал.6 и чл.58, ал.2 от ЗАНН доколкото първата норма изисква, ако при щателното издирване на нарушителя той не може да бъде намерен, административнонаказателното производство да бъде спряно. В конкретния случай следва да се отбележи, че от приложените по делото 2 броя извадки от търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се установява, че освен адреса, на който се намира седалището и адреса на управление е наличен и адрес, различен от този на седалището на дружеството, а именно този на неограничено отговорния съдружник, в лицето на И. С. Т., находящ се в гр.Ч.Б., ул.“Л.К.“, бл.“Д.“, вх.Б, ап.43, на който не е изпращано за връчване атакуваното НП. От събраните писмени доказателства следва правният извод, че не може да бъде приложена нормата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и да се счита, че НП е било връчено при първия опит, тъй като не е извършена надлежно процедурата по връчването на НП, по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Приложената по делото обратна разписка от пощенски оператор за изпращане на покана за явяване на лицето и връчване на процесното НП е върната с гриф "непотърсена". Не става ясно обаче на кои дати адресът на дружеството е бил посещаван и дали са оставяни съобщения за получаване на

пратката, която е върната със статус "непотърсена". Отбелязването „непотърсена“ не означава, че лицето не е намерено на адреса, като причините за непотърсване на пратката могат да бъдат много и различни. Нормата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН изисква нарушителят да не е бил открит на адреса и новият му адрес да е неизвестен. Непотърсената пратка не дава правото на административнонаказващия орган да счита, че лицето не е намерено на адреса, а способите за връчване, които има по закон съвсем не се изчерпват по този начин. Разпоредбата на чл.58 ал.1 от ЗАНН предвижда, че препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение. Според ал.2, когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Разпоредбата на чл.58 ал.2 от ЗАНН регламентира като изключение от общото правило възможност за "неприсъствено" връчване на наказателното постановление, когато нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен. Тази норма е позитивно-правна законодателна фикция, по силата на която при наличието на регламентирания в нея предпоставки административнонаказващия орган отбелязва дата върху наказателното постановление, от която то се счита за връчено на нарушителя, без това действително да се е случило. В настоящия случай административнонаказващия орган е приложил тази хипотеза, като е приел, че изпращането на НП един път с писмо с известие за доставяне, върнало се като непотърсена в случая, изпълва хипотезата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Това известие за доставяне със съответните отбелязвания, обратно на възприетото от него, не удостоверява, че жалбоподателят е бил търсен и не е бил намерен на посочения от него адрес, съответно новият му адрес да е неизвестен, а само че отправеното писмо не е потърсено. След като НП не е било надлежно връчено по правилата на ЗАНН и НПК, то и срокът за обжалването му при първия опит за връчване не е започнал да тече, респективно НП не е влязло в сила. Следва отново да се отбележи, че доколкото административният орган е предприел действия по връчване чрез пощенски оператор, същите следва да се преценят с оглед спазване на изискванията на ЗПУ и горепосочените Общи правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети. Върховният административен съд е имал възможност да се произнесе

по отношение спазване изискванията на визираните норми, като в Определение № 8932/22.07.2015г. по АД № 6656/2015г.; Определение № 957/27.01.2015г. по АД № 9813/2014г. и др. е прието, че за редовността на връчване на съобщенията следва да се имат предвид разпоредбите на ЗПУ и приложимите подзаконови нормативни актове. Настоящият съдебен състав счита, че няма правно основание за отклоняване от установената съдебна практика по този вид спорове. В конкретния случай приложените доказателства не установяват правилата за доставяне на пратката да са спазени от страна на пощенския оператор. Липсват данни, че адресатът е търсен на адреса и не е намерен. Видно от известието за доставяне, пратката е предадена на пощенския оператор на 27.01.2023 г. и същата е върната обратно на подателя на 16.02.2023 г. с отбелязване, че е „непотърсена“. Изтъкнатите факти налагат извод за неспазване както на правилата за доставяне на пратката на адреса на получателя, така и на сроковете, в които адресатът е могъл да получи писмото от съответната пощенска служба. Съдът намира, че представените по делото доказателства – известие за доставяне, удостоверяващо, че издаденото задължително предписание, изпратено от органа до оспорващото дружество, е върнато в цялост като непотърсено, не обосновават извод за изпълнение на задължението за съобщаване на акта на неговия адресат. Напротив установява се, че адресираното до дружеството писмо не е достигнало адресата си, като административният орган е бил наясно с това обстоятелство. Задължителното предписание не е връчено нито „лично срещу подпис“, нито „по пощата с обратна разписка“, като от приложената по делото административна преписка липсват данни за наличие на обективни пречки връчването да бъде осъществено по един от начините, разписани в приложимата разпоредба. На следващо място, наказващият орган е разполагал и с телефонния номер на дружеството, който е наличен и в гореописаните извадки от търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Следователно, преди да пристъпи към фингирано връчване на НП, който способ създава най-малко гаранции за правото на защита на санкционирания субект, наказващият орган е бил длъжен, на основание чл.178, ал.11 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, да потърси представител на дружеството на посочения телефонен номер *****, като му съобщи разпоредителната част на НП, респ. го покани в сградата на ДАМТН за връчването му и удостовери призоваването по телефона писмено – чрез

съставяне на съответния протокол. Такъв документ по приложената административнонаказателна преписка липсва, а и наказващият орган не твърди, че е извършвал съобщаване на НП по телефона. Следователно, в случая са нарушени разпоредбите на чл.180, ал.5 и чл.178, ал.11 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, които процесуални нарушения не са били констатирани от ответника. Нарушенията са съществени, доколкото в резултат на тях жалбоподателя е бил лишен от възможността да участва в досъдебната фаза на административнонаказателното производство. Ако същите не бяха извършени, то до фингираното връчване на наказателното постановление не би се стигнало и жалбоподателя би могъл да упражни правото си на жалба в срок. Тъй като посочените нарушения са неотстраними при едно вече известно на жалбоподателя Наказателно постановление, следва да се приеме, че посоченото право е упражнено в срок, поради което следва да се разгледа жалбата по същество. Не на последно място следва да се отбележи, че пощенската пратка с Наказателното постановление под № 9003377546 не е редовно връчена при отказ, тъй като не са посочени никакви точни данни за лицето, отказало получаването ѝ и за връзката му с дружеството. Когато се касае за отказ за връчване на НП, издадено на юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл.180 ал.4 от НПК връчителя трябва да направи бележка за това в присъствие на поне едно лице, което се подписва. Такова отбелязване върху Известието за доставяне няма, нито подпис на свидетеля на отказа. От така отразеното се опровергават възприетите от ответника становища, че атакуваното НП е било връчено на дружеството, респективно отказано да бъде получено от съответен служител, тъй като Известието за доставяне и отказа от връчване на НП не са оформени по надлежния ред. От гореизложеното съдебния състав е категоричен, че жалбата е в срок, тъй като жалбоподателя за първи път е узнал за атакуваното НП на 23.05.2023 г. и срокът, в който е могъл да реализира правото си на жалба изтича на 06.06.2023 г. Жалбата е входирана пред ответника на 29.05.2023 г., респективно е изпратена на 26.05.2023 г. и безспорно е в срок. Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима, подадена е в срок и следва да бъде разгледана по същество, в каквата насока е и становището на ответника под вх.№ 2326/12.06.2023 г. В това становище изрично е подчертано, че жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства и

доказателствени средства, а именно копия от Покана за доброволно изпълнение по Изп.дело № 20238150400355, ксерокопие от пощенски плик с клеймо от 26.05.2023 г., НП № ЕБЗ-11-2020 г. от 25.01.2023 г., АУАН № ЕБЗ-11 от 25.09.2020 г., писмо с вх.№ 81-02-420-/6/ от 03.12.2021 г., писмо изх.№ 81-03-23/25.01.2023 г. на ДАМТН и обратна разписка за не получено НП, писмо изх.№ 81-03-23/25.01.2023 г. на ДАМТН и обратна разписка с отказ за получаване, писмо Z-480/16.01.2023 г. до отдел ПДОП, писмо Z-480-1/19.01.2023 г. от отдел ПДОП, писмо Z-14389-1/21.12.2022 г., писмо – покана с изх.№ 81-02-425/03.09.2020 г. и известие за доставяне № 9100023339150, писмо с изх.№ 81-02-425-1/25.09.2020 г. до кмет на Община Ч.Б., писмо с вх. № 81-02-425-/2/23.10.2020 г. от Община Ч.Б., писмо с изх.№ 81-02-425-/3/27.10.2020 г. до Началник на РУ на МВР гр.Ч.Б., писмо с вх.№ 81-02-425-4/13.11.2020 г. от Областна дирекция на МВР гр.П., писмо с изх.№ 81-02-425-5/17.11.2020 г. до Кмет на Община Ч.Б. и известие за доставяне 0100014096227, писмо с вх.№ 81-02-425-2/23.10.2020 г. от Община Ч.Б., Акт за спиране на административнонаказателно производство от 08.12.2020 г., писмо с изх.№ 81-02-425-7/14.03.2022 г. до кмет на Община Ч.Б. и известие за доставяне 0100014090754, писмо с вх.№ 81-02-425-/8/29.04.2022 г. от Община Ч.Б., писмо с изх.№ 81-02-425-/9/29.11.2022 г. до Началник на РУ на МВР гр.Ч.Б. с Известие за доставяне, писмо с вх.№ 81-02-425- 10/13.12.2022 г. от Областна дирекция на МВР гр.П., Акт за възобновяване на административнонаказателното производство под изх.№ Z14389/19.12.2022 г., Данни за проверен продукт № 038407, 038408, 039621 и 039620 от 07.07.2020 г., Констативен протокол за извършена проверка № 003135/07.07.2020 г., Z-3870/31.03.2023 г. до отдел „Финансово-счетоводен“, Заповед № А-708/18.10.2022 г. на Председателя на ДАМТН и Заповед № А486/11.09.2020 г. на Председателя на ДАМТН и 2 бр. извадки от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, относно актуалното състояние на „В.Д.-Т., Т.А и С.“ СД, със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б. към 07.07.2020 г. и 01.06.2023 г., Съобщение с изх.№ 33113/09.06.2023 г. по Изп.дело № 20238150400355 по описа на ЧСИ Т.К. с приложени относими книжа, находящи се на л.68-77, цялата административнонаказателна преписка в оригинал под вх.№ 2476/20.06.2023 г. и вх.№ 2574/28.06.2023 г., Заповед под № А-243/28.04.2021 г. на Председателя на ДАМТН, Заповед под № А-440/12.06.2017 г. на Председателя

на ДАМТН, Проследявания на Товарителница № 9003377546 на л.126 и Товарителница № 2110013799600 на л.127. Съответно са разпитани свидетелите Е. З., И. Т. и П. П.. Първите двама свидетели работят като главни инспектори в ГД „Надзор на пазара“ – РО - С.Б.В.а към ДАМТН и съответно са актосъставител и свидетел при съставяне на акта, а свидетеля П. П. е такъв при отказа да се подпише акта и да се връчи препис от него на жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 07.07.2020 г. е била извършена проверка в търговски обект – магазин „В.л.“ гр.М., ул.“С.К.“ № 1, стопанисван от „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД, със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б., с Управители Д. Т.а и И. Т. от актосъставителя Е. З. и М. Ш. – главни инспектори в ГД „Надзор на пазара“ към ДАМТН. Последните установили, че в обекта се предлагат за продажба следните продукти: 1. надуваема играчка пояс /60 см./, марка „Cars“, като продукта е в полиетиленова опаковка с картонена подложка, с подписи и снимки на разновидности пояси. Налично е описание на продукта – червен основен цвят, изработен от полиетилен, от едната страна на червен фон има щампа на коли и надписи, а на срещуположната страна има надпис „Cars“. На пояса е монтиран вентил за надуване, снабден със запушалка. Констатирано е, че продукта е без маркировка „СЕ“, както и без нанесено специфично предупреждение на български език, посочено в т.6 на Приложение № 2 от НСИОСИ, предупредителни текстове, относно безопасно използване на български език. Няма производител, няма вносител, има произход К. и обявена цена 2.00 лева. 2. надуваема играчка пояс /50 см./, марка „JAR“, обявено на етикет залепен на опаковката от лицевата страна, модел 20, технически размери 20/50. Продуктът е в полиетиленова опаковка с картонен гръб, с подписи и снимки на разновидности пояси. Върху залепен на лицевата страна на опаковката стикер са посочени номера и марка. Налично е описание на продукта – розов основен цвят, изработен от полиетилен, от едната на розов фон щампа на животни – котета, без каквито и да е надписи върху продукта. На пояса е монтиран вентил за надуване, снабден със запушалка. Констатирано е, че продукта е без маркировка „СЕ“, както и без нанесено специфично предупреждение на български език, посочено в т.6 на Приложение № 2 от НСИОСИ, предупредителни текстове, относно безопасно използване на български език. Няма производител, няма вносител и обявена

цена 2.00 лева. 3. Надуваема играчка – пояс с външен диаметър 45 см., без марка, без модел, без партиден сериен номер, без произход, без производител и вносител. Поясът е полиетиленов, оранжев на цвят, от едната страна дюс оранжев, от другата върху оранжев фон има изображение на плодове и наименованията им на английски език. Опакован е полиетиленов плик, без каквото и да е обозначение върху него. Продукта е без СЕ-маркировка и без специфичните предупреждения на български език, посочено в т.6 на Приложение № 2 от НСИОСИ, като обявената цена е 1.50 лева. 4. Надуваема играчка – пояс с външен диаметър 70 см., без марка, без модел, без партиден сериен номер, без произход, без производител и вносител. Маркировка за съответствие „СЕ“ върху опаковката. Поясът е полиетиленов, с розов основен цвят, има изображения на водни животни. Опакован е в целофанов плик, без каквото и да е обозначение върху него. Продукта е без „СЕ“маркировка и без специфичните предупреждения на български език, посочено в т.6 на Приложение № 2 от НСИОСИ, като обявената цена е 2.00 лева. Актосъставителят констатира, че гореописаните продукти се предлагат без нанесени специфични предупреждения на български език, посочени в т.6 от Приложение № 2 към чл.7 ал.2 от НСИОСИ предхождащи с думите „Внимание и по този начин е приел, че е извършено нарушение на чл.11 ал.1, вр. с чл.9 и чл.7 ал.2 и ал.3 и т.6 от Приложение 2 от НСИОСИ, приета на основание чл.7 ал.1 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Констатациите от проверката са отразени в Констативен протокол за извършена проверка № 003135 от 07.07.2020 г. и формуляри /данни за проверен продукт/, №№ 038407/038408/039621/036920, всички от 07.07.2020 г. и съставени при проверката в търговския обект, като всеки от тези съставени констативни протоколи са в два еднообразни екземпляра, вторият от които е получен от присъстващата при проверката Р.К., изпълняваща длъжността „продавач-консултант“ във „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД. Проверените продукти са играчки и попадат в обхвата на Наредбата за съществените изисквания и оценяване на съответствието на играчки. Във връзка с констатираните нарушения е изпратена покана за съставяне на АУАН за дата 25.09.2020 г. Писмото е изпратено с изх.№ 81-02-425 от 03.09.2020 г. на ДАМТН и е получено от представляващия дружеството И. Т. на 08.09.2020 г., като в тази насока е Известие за доставяне на „М.Е.“ ООД № 9100023339150, изпратено на обявения в Търговския регистър адрес на

седалище и управление на търговеца. На определената в поканата за съставяне на акта дата 25.09.2020 г. в офиса на РО НП – СЗБ гр.В. не се е явил представител на търговеца, във връзка с което АУАН № ЕБЗ-11/25.09.2020 г. е съставен в отсъствие на нарушителя при условията на чл.40 ал.2 от ЗАНН, в присъствието на актосъставителя Е. З., участвалата при извършената проверка М. Ш. и И. Т., която е свидетел само и единствено при съставяне на акта. Предприета е процедура по връчване на акта, като с писмо под вх.№ 81-02-425-2/23.10.2020 г. на ДАМТН, съответно писмо с рег.№ 11-00-299-1/15.10.2020 г. на Община Ч.Б. процесния АУАН е върнат невръчен от Община Ч.Б., тъй като нарушителя не е открит на посочения адрес, а именно: гр.Ч.Б., ул.В.Л.“ № 15. С писмо с изх.№ 81-02-425-3/27.10.2020 г. на ДАМТН от Районното управление на гр.Ч.Б. е изискано съдействие за връчване на акта. С писмо под вх.№ 81-02-424-4/13.11.2020 г. съответно № 374000-6047/06.11.2020 г. на РУ гр.Ч.Б. АУАН е върнат с посочена информация, че представляващия дружеството И. Т. не е установен. Проведен е разговор с последния и същият е заявил, че със съпругата му, която е другият представител на дружеството, имат здравословни проблеми и не се намират на територията на РУ гр.Ч.Б. и ще се лекуват в чужбина. С второ писмо под изх.№ 81-02-425-5/17.11.2020 г. на ДАМТН е изискано отново съдействие от Община Ч.Б., за да бъде връчен процесния акт. С писмо под вх.№ 81-02-425-6/03.12.2021 г. на ДАМТН, съответно № 11-00-405-1/23.11.2021 г. на Община Ч.Б. акта отново е върнат, поради неоткриване на нарушителя. Актосъставителят на 08.12.2020 г. на основание чл.43 ал.6 от ЗАНН е спрял административнонаказателното производство със съответен акт. Акта е изпратен до Община Ч.Б. с писмо под изх.№ 81-02-425-7/14.03.2022 г. на ДАМТН за връчване. С писмо вх.№ 81-02-425-8/28.04.2022 г. на ДАМТН, съответно писмо под № 11-00-95-1/05.04.2022 г. на Община Ч.Б. отново акта е върнат неподписан, с отбелязване, че след проведен разговор по мобилен номер е бил осъществен контакт с Д. Т.а, като последната не желае да получи акта. С писмо под изх.№ 81-02-425-9/29.11.2022 г. акта е изпратен на РУ гр.Ч.Б. за съдействие и връчване. С писмо с вх.№ 81-02-425-10/13.12.2022 г. на ДАМТН акта е върнат, тъй като представляващият дружеството И. Т. е отказал да го подпише. Отказът да се подпише акта е удостоверен с подписа на свидетеля на отказа П. П. на дата 02.12.2022 г. В подкрепа на изложеното са и показанията на свидетеля П., който потвърждава, че лично е положил

подписа на свидетел на отказа да се подпише акта и собственоръчно е вписал трите си имена, ЕГН и адрес на местоживееене. Същият потвърждава, че представляващия дружество И. Т. се е явил в РУ гр.Ч.Б., бил е запознат с акта и е отказал да го получи и да го подпише, при което свидетеля е удостоверил тези обстоятелства с подписа си. Административнонаказващият орган е приел, че съгласно разпоредбата на чл.43 ал.6 от ЗАНН, считано от 02.12.2022 г. административнонаказателното производство е възобновено със съставен от актосъставителя Акт за възобновяване на административнонаказателното производство от 19.12.2022 г. Приел е, че периода за спиране на административнонаказателното производство, през който не тече срока по чл.34 ал.3 от ЗАНН е от 08.12.2020 г. до 02.12.2022 г. Въз основа на така съставения акт е издадено атакуваното НП, като на търговеца по смисъла на §1 ал.1 т.10 от ДР на Закона за техническите изисквания към продуктите, а именно „В.Д. – Т., Т.А И С.“ СД, със седалище и адрес на управление гр.Ч.Б., представлявано поотделно от И. Т. и Д. Т.а е наложена Имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл.53а от ЗТИП.

Безспорно по делото от представените писмени доказателства в лицето на Заповед № А-708/18.10.2022 г. на Председателя на ДАМТН и Заповед № А-486/11.09.2020 г. на Председателя на ДАМТН се установява, че ответника има правомощия да издава Наказателни постановления за налагане на административни наказания, както и че актосъставителя като длъжностно лице от ГД „Надзор на пазара“ е компетентен да съставя АУАН за нарушения по Закона за техническите изисквания към продуктите.

Съдебният състав намира, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства и от така възприетата фактическа обстановка, атакуваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно по следните съображения:

Настоящия съдия-докладчик намира, че производството по спиране по чл.46 ал.6 от ЗАНН не поражда правно действие. Действително в ЗАНН не е посочено как точно следва да бъде извършено едно спиране на административнонаказателно производство, но съгласно чл.84 от ЗАНН се прилагат разпоредбите на НПК. Аналогични разпоредби в НПК за спиране на производството са чл.25 ал.1 т.2 от НПК, вр. с чл.244 ал.1 т.1 от НПК. При този случай и съгласно чл.244 ал.3 от НПК за спирането препис от документа

се изпраща на обвиняемия и пострадалия. В настоящия случай на първо място Акта за спиране по чл.43 ал.6 от ЗАНН от 08.12.2020 г., за да има достоверна дата, е следвало да бъде входен в съответния орган, т.е. в наказващия орган. На второ място е следвало препис от документа с Акта за спиране да се изпрати на нарушителя и наказващия орган. На трето място е следвало да се проведе „щателно издирване“ по смисъла на закона, като тук е мястото да се отбележи, че в приложените по делото извадки от Търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, освен посочения адрес на седалището и адреса на управление е наличен и друг адрес в гр.Ч.Б. на неограничено отговорния съдружник И. Т., а именно ул.“Л.К.“, бл.“Д.“, вх.Б, ап.43. Посочен е и телефон за контакт, като от административнонаказващия орган изобщо не са правени опити за уведомяване по този начин. Акта за спиране на административнонаказателното производство подлежи също на самостоятелен контрол, какъвто не е бил проведен. Няма данни за връчване, поради което не може да се установи кога е влязъл в сила. След като не са били предприети съответните действия, подробно отразени, то не са били налице както правни, така и фактически основания да се пристъпи към спиране на административнонаказателното производство по реда на чл.43 ал.6 от ЗАНН. Допуснато е от наказващия орган съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.34 ал.3 от ЗАНН, тъй като при съставен АУАН на 25.09.2020 г., НП е издадено извън 6-месечния срок, издадено е на 25.01.2023 г. Спирането по чл.43 ал.6 от ЗАНН, както се посочи по-горе не поражда правно действие. В този смисъл твърдението в жалбата и поддържано в съдебно заседание за издадено НП в нарушение на чл.34 ал.3 от ЗАНН се явява основателно.

Настоящият съдебен състав намира за основателно да отбележи отново, че в ЗАНН е предвиден специален ред за предявяване и връчване на акт, съставен в отсъствие на нарушителя. В чл.43 ал.4 ЗАНН е посочено, че в тези случаи той се изпраща на съответната служба на МВР, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване. На следващо място съгласно разпоредбата на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен, това се отбелязва в акта и производството се спира. В закона няма легална дефиниция на понятието „щателно издирване“. Както в съдебната практика, така и в доктрината трайно и непротиворечиво се

приема, че това е издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини. Тази активност следва да се осъществява в продължителен период от време, като издирвателните мероприятия не трябва да се ограничават до определен часови интервал и до един и същи адрес, след като лицето не бива откривано там и с издирването следва да бъдат ангажирани органи, имащи отношение към регистрацията и контрола върху лицата, каквито с положителност са общинските администрации и органите на МВР. Едва при условие, че описаната дейност в течение на разумен период от време не доведе до откриване на лицето, ще е налице посоченото в чл.43 ал.6 от ЗАНН основание за спиране на производството. В случая не са предприети необходимите и възможни действия, за да се приеме, че е извършено щателно издирване на нарушителя. Следва да се отбележи, че санкционираното лице в случая е юридическо лице. По своята природа ЮЛ са правна фикция, те не съществуват материално в обективната действителност, а само в правната и законът е предвидил, че те винаги се представляват от физически лица, които притежават активна и пасивна представителна власт, въз основа на която да осъществяват тяхното представителство пред останалите правни субекти. С оглед на това в случая е следвало да се предприемат действия за издирване на физическите лица, определени да представляват дружеството. Такива действия не са извършени, както бе отбелязано и в по-горните абзаци. Отново следва да се подчертае, че спиране на производството е допустимо, когато са извършени всички възможни действия по издирване на нарушителя и са налице еднозначни данни, че въпреки положени необходими за целта усилия същият не е намерен. В случая единствените доказателства, въз основа на които е спряно административнонаказателното производство са писма, в които е отразено, че не е намерен търсеният адресат. В тези писма липсват данни да са търсени упълномощени от него лица, нито са налични конкретни данни за времеви интервал на посещенията, т.е. за връчване на акта на юридическото лице. Не са налице данни да е събирана информация за промяна на адреса на дружеството, да е търсен адресата на акта на друг адрес, нито да са полагани каквито и да е други усилия за неговото издирване. Не е без значение и факта, че от справка, издадена от Търговския регистър по

партидата на дружеството се установява, че дружеството е с посочен телефон за кореспонденция. Липсват данни адресата на акта да е търсен и по този начин. Въз основа на така изложените фактически и правни съображения настоящата инстанция намира, че не са били налице основанията по чл.43 ал.6 от ЗАНН за спиране на производството, поради което правилно и обосновано е прието от жалбоподателя и неговия процесуален представител, че процесното НП е издадено след изтичане на предвидения в чл.34 ал.3 от ЗАНН шестмесечен срок. С изтичането на този давностен срок е била погасена възможността да се търси и реализира административната отговорност на уличеното лице.

Настоящият съдебен състав намира, че Наказателното постановление е постановено и при неправилно приложение на материалния закон, като съображенията за това са следните:

По делото няма спор, че при извършена на 07.07.2020 г. проверка в търговски обект – магазин „В.л.“, намиращ се в гр.М., стопанисван от жалбоподателя било установено, че предлага в качеството си на търговец /понятие идентично с понятието дистрибутор по смисъла на чл.2, т.6 от Регламент (ЕО) № 765/2008.) вид надуваеми играчки - пояси, без предупреждение на български език „Да се използва само във вода под ръста на детето и под надзора на възрастен“. Въз основа на тези факти актосъставителя и административнонаказващия орган са преценили нарушението като такова на разпоредбата на чл.11 ал.1 от НСИОСИ. Съгласно същата, „Производителят и вносителят пускат на пазара, а търговецът предоставя на пазара само играчки, които са проектирани и произведени в съответствие с разпоредбите на част втора и отговарят на изискванията на наредбата.“ Видно от цитираната норма, нейни адресати са производителите, вносителите и търговците на детски играчки (каквото безспорно е жалбоподателя). Задължението вменено на тази категории лица е да предоставят на пазара само играчки, които са проектирани и произведени в съответствие с разпоредбите на част втора на наредбата и на изискванията, въведени с нея. Според разпоредбата на чл.7 ал.1 от Наредбата „С цел постигане на изискванията, определени в част втора, глава първа, производителят посочва върху играчката, върху прикрепен етикет, върху опаковката или в инструкцията за употреба най-малко минимална или максимална възраст на потребителя; когато е приложимо - уменията, които се

изискват от него, максималното или минималното му тегло и предупреждение играчката да се употребява под надзора на възрастен.“ Съгласно ал.2 на същата норма „Специфичните предупреждения за определени категории играчки са посочени в приложение № 2. Производителят трябва да използва точно формулировката на предупрежденията, посочени в т. 2 - 10 от приложение № 2.“ Видно от т. 6 на Приложение № 2 НСИОСИ върху играчките, предназначени за ползване във вода, се нанася следното предупреждение: "Да се използва само във вода с дълбочина под ръста на детето и под надзора на възрастен“. Анализът на правната уредба, отнесена към установената по делото фактическа обстановка сочи, че жалбоподателя в качеството на търговец е нарушил задължението си, предвидено в чл. 11, ал. 1 НСИОСИ да предоставя на пазара само играчки, които отговарят на изискванията на Наредбата, доколкото процесната такава, а именно: надуваеми пояси е предлагана в нарушение на нормата на чл. 7 във вр. с т. 6 на Приложение № 2, т.е. без специфични предупредителни надписи. В този смисъл, както правилно е приел това административнонаказващия орган, допуснатото нарушение е надлежно установено и доказано. В този смисъл, коректен е изводът, че административнонаказващият орган правилно е приложил материалния закон и е квалифицирал в обстоятелствената част на НП нарушението като такова по чл.11, ал.1 във вр. чл.9 и чл.7, ал.2, вр. т. 6 от Приложение № 2. Същевременно обаче, с диспозитива на обжалваното НП, неправилно е наложена имуществена санкция на основание чл.53а от ЗТИП. Същата е обща санкционна норма, приложима единствено в случаите, когато липсва предвидено изрично наказание за кое да е констатирано административно нарушение на ЗТИП и на наредбите по приложението му, приети на основание чл.7 от същия закон. Съдебният състав обаче констатира наличие на конкретна санкционна норма, приложима в хипотезата на нарушение на чл.11, ал.1, вр. чл.7, ал.2, вр. т.6 от Приложение № 2 от НСИОСИ. Това е нормата на чл.52б от същия закон, според която „Търговец, който предлага продукти без маркировка за съответствие или без допълнителна маркировка, когато такава се изисква в наредбите по чл. 7 и/или в мерките по прилагането по чл. 26а, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 250 до 1000 лв.“

Настоящият съдебен състав намира, че безспорен е фактът, че търговецът не е лицето, задължено да положи специфичните

предупредителни надписи, тъй като това е задължение на производителя и макар отговорността на търговеца в случая да се предвижда не за неполагане на предупредителните надписи, а за предлагане на пазара на съответната стока, която не разполага със специфични предупредителни надписи, съгласно т.6 на Приложение № 2 от НСИОСИ, спазването на това задължение на търговеца-продавач да проверява всяка една стока за съответствие с изискванията на законовите и подзаконовите нормативни актове, е трудно изпълнимо. Също така, следва да се отбележи и че изискването за поставяне на предупреждението по т. 6 от Приложение № 2 НСИОСИ се отнася само до продукти, които са играчки по смисъла на чл.2 от Наредбата. Съгласно чл.2 ал.2 от Наредбата не са играчки продуктите, посочени в приложение № 1. Съгласно т.7 от това Приложение, не са играчки детските учебни съоръжения за плуване. Процесиите пояси биха могли да се квалифицират като учебни съоръжения за плуване, доколкото не е направено нито изчерпателно, нито примерно изброяване на тези учебни съоръжения за плуване, във връзка с което същите не е ясно дали следва да имат изисканите от ДАМТН предупредителни надписи. Самите текстове на т.7 от Приложение № 1 и т.6 от Приложение № 2 на НСИОСИ не са достатъчно ясни, като оставят място за субективни интерпретации по отношение на един и същи обекти, дали са съоръжения за забавления /играчки/ или са учебни пособия, изключени от обхвата на този нормативен акт. Както вече бе отбелязано, от административнонаказващия орган не се доказва, че поясите са предназначени само за игра. При описанието на нарушението в акта и в НП наказващия орган е посочил какво е отразено върху поясите на чужд език, вероятно английски от производителя , но не е посочил на български какво е съдържанието на този надпис, а безспорно българския език е езика на съдебния процес. Категорично настоящия съдебен състав намира, че процесните пояси не са играчки, поради което не са годен предмет на административно нарушение.

С оглед гореизложеното Наказателно постановление се явява незаконосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл.63д ал.1 от ЗАНН страните имат право на разноски в процеса. С оглед изхода на делото такива се дължат единствено на жалбоподателя, който е направил искане за присъждане на разноски в размер на 500 лева, представляващи адвокатско възнаграждение. По делото е доказано извършването на разноски от жалбоподателя в пълния претендиран

размер, като в договора за правна защита и съдействие и Пълномощно, приложени на л.102 от делото, съответно Списък на разноските на л.128, е удостоверено възнаграждението да е заплатено в брой. Договорът за правна защита и съдействие е сключен на 25.05.2023 г. Към тази дата и съгласно измененията с ДВ бр.88 от 2022 г. действащото законодателство – чл.18 ал.2, вр. с чл.7 ал.2 т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е предвиждало, че при наложено административно наказание глоба в размер до 1000 лева възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие е 400 лева. В настоящия случай съдействието от адвокат се е изразило както в подаване на жалбата срещу Наказателното постановление, така и в процесуално представителство на съдебното следствие. Претендираните от жалбоподателя разноски от 500 лева малко надвишават минималния предвиден в Наредбата размер. По делото са проведени общо 2 броя съдебни заседания, на които лично е присъствал процесуалния представител на жалбоподателя и активно е участвал в събиране на доказателства и разкриване на обективната истина.

Разпоредбата на чл.63д ал.1 ЗАНН препраща към тази на чл.143 ал.1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. За заплащането на разноските следва да бъде осъдена насрещната страна в процеса Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор гр.С..

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63 ал.2 т.1, вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН, съдът **ОТМЕНИ** Наказателно постановление № ЕБЗ-11-2020/25.01.2023 г. на М.П.Й. – Главен Директор на Главна Дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна Агенция за метрологичен и технически надзор гр.С..

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – М.: _____